

AFDAALWEDSTRIJD

AFDALING VAN DE LHOMME - ROCHEFORT 09.03.1997

Na een onderbreking van meer dan 10 jaar werd er weer eens deelgenomen door de N.W.C. aan een wildwaterafdaalwedstrijd. Doel was de rivier Lhomme in Rochefort. De wedstrijd zelf was een initiatief van Koninklijke Canoclub Mechelen die deze afdaling reeds voor de 26-ste keer inrichtte. Het was dit jaar tevens het Belgisch Kampioenschap voor de categorieën miniemen, kadetten, aspiranten en veteranen.

Vol goede moed vertrok ondergetekende, als enige deelnemer van onze club, naar het Ardeense Rochefort. 's Zaterdags is traditioneel bij afdalingen het verkennen van het traject. De start voor de +17-jarigen werd ongeveer 6 km stroomopwaarts van Rochefort gegeven.

Met een klein hartje stapte ik in mijn afdaler voor een eerste verkenning. Ervaring op zulke rivieren had in nauwelijks en is wist niet wat ik onderweg zou tegenkomen. Na enkele stroomversnellingen overwon ik de schrik tot plots voor mij een overliggende boom de doorgang versperde. Ik had het te laat gezien en werd met een klap dwars tegen de boom geslagen. Mijn boot begon gevaarlijk te kraken en een ontkomen was er niet bij. Als ultieme oplossing begon ik te eskimoteren en ging ik ondersteboven met boot en al onder die boomstam door. Toch moest ik mijn afdaler verlaten en het ijskoude nat kiezen om mezelf te redden. Op enkele schrammen bij de boot en mezelf na werd terug ingestapt en tot de aankomst gevaren.

Om de schrik te overwinnen werd besloten om opnieuw een tweede maal de rivier te verkennen. Boot op de wagen, terug naar boven rijden en opnieuw het woeste sop kiezen. Alles leek goed te gaan tot in een gevaarlijke S-bocht, die ik de eerste keer trouwens goed doorgekomen was, mijn boot tegen de zijwand geslagen werd. Met boot en al werd ik teruggeslagen in het keerwater en verloor ik mijn paddel. Deze dreef met een rotvaart stroomafwaarts terwijl ik zelf wezenloos alleen achterbleef. Na enkele minuten passeerde mij een groepje vaarders van KCCM. Zij zagen wat er aan de hand was en zouden op zoek gaan naar mijn paddel. Ikzelf ben uitgestapt en tevoet verdergewandeld tot rustiger water. Terug in de boot met een gevonden stok zou ik verderdrijven totdat mij vanaf de oever iemand toegewandeld kwam met wonderbaarlijk mijn Lettmann-paddel in zijn handen. Dolgelukkig kreeg ik ze toegeworpen en kon ik verdervaren, dit keer in gezelschap van enkele elites van Mechelen. Naar het einde toe voer ik nog over een steen met het gevolg een schram van ongeveer één meter op mijn boot met een breuklijn van een tiental cm. Weer pech. Dit zou niets goeds voorspellen voor de wedstrijd zelf op zondag.

Na een leuke avond met een slapeloze nacht ging ik die zondag naar de voorvergadering. Het verhaal over de belevenissen van 's zaterdags had reeds de ronde gedaan tussen de vaarders en ik werd er herhaaldelijk over aangesproken. Toen ik hen vertelde dat ik blij was dat ik mijn paddel terug had en hen zij dat het ook mijn lijn- en marathonpaddel was werd er gelachen. Blijkbaar zou geen enkele afdaler het in zijn hoofd halen om zulke wedstrijd te varen met een paddellengte van 219,5 cm. Na rondgevraagd bleek dat de topvaarders een lengte tussen 212 en 215 cm gebruiken.

Aangezien ik niets anders had ging ik, zonder veel verwachtingen, met startnummer 91 om 12.31 uur aan de start. De wedstrijd zelf werd gevaren met een tijdsinterval tussen de vaarders van één minuut. Na mijn vertrek trachtte ik goed door de bochten te komen, geen rotsen te raken en een constant tempo te varen. Alles ging voortreffelijk. Plots zag ik voor mij enkele vaarders die ik zienderogen naderde. Bij mezelf dacht ik dat dat wel goed zat en dat ik misschien wel bij de eerste tien kon eindigen. Aan de aankomst in Rochefort werd ik reeds opgewacht. Blijkbaar, aan de reacties op de oever te horen, had ik het nog niet zo slecht gedaan. Na enkele minuten wachten, toen de laatste veteraan geeindigd was, klonk het verdict. Onverwacht en onverhoopt was ik als eerste geeindigd bij de veteranen I en derhalve Belgisch Kampioen afdaling in deze klasse, hetgeen volgens onze voorzitter de eerste afdaaltitel is in de geschiedenis van de Neerpeltse Watersportclub.

Na de prijsuitreiking, met mooie naturaprijzen, later die dag keerde is moe maar zeer tevreden met enkele blauwe plekken en met enkele deuken, schrammen en scheuren in mijn boot terug naar Neerpelt. Voor de geïntresseerden heb ik hieronder de uitslag van de eerste vijf bij de junioren, senioren, elites en veteranen vermeld om een beeld te geven van hun prestaties op deze ongeveer 6 km lange afdaling.

Junior Heren			Senior Heren			
1. J-G Dekairelle	RCNML	18'39"92	1. R. Baumgart	TGH	19'02"10	
2. G. De Prins	KCCM	19'09"11	2. L. Collard	Sedan	19'08"97	
3. S. Minette	SKC	19'20"61	3. D. Wautier	RCNML	19'33"11	
4. N. Thuin	SKC	19'21"47	4. G. Van Beeck	KCCM	19'33"47	
5. J.L Dekairelle	RCNML	19'42"26	5. T. Hulpiau	CRBK	19'37"43	
Elites Heren			Veteranen Heren			
1. K. Diddens	RCNML	18'22"41	1. P. Van Lishout	NWC	19'20"01	
2. H. Meersmans	RCNML	18'22"74	2. E. Verschueren	KKK	19'44"19	
3. S. Guban	CRBK	18'41"61	3. J-J Krejci	SKC	19'45"12	
4. P. Silverans	KCCM	19'43"19	4. D. Corrijn	KCCG	20'00"63	
5. F. Schoeters	KCCM	19'55"87	5. M. Dussaussois	SKC	20'14"96	